

11

2023

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

AĞ AT

(Macar nağılı)

Biri var idi, biri yox idi, kasıb bir kişi var idi. Onun bir ağ atdan başqa heç nəyi yox idi. Çörək pulunu həmin atın hesabına qazanırdı. Kişi hər gün atı ilə dəyirman gedir, onu dəyirmanı hərəkətə gətirən çarxa qoşurdu. At güc verdikcə dəyirman daşları hərəkətə gəlir, taxılı üyüdüdü. Gecəgündüz bu qayda ilə işləmək atı lap yorub taqətdən salırdı.

Bir gün at dilə gəlib sahibinə dedi:

-Mənim sahibim, sən pis adam deyilsən. Ancaq bilmək istəyirəm sən nəyə görə o boyda dəyirman daşlarını fırlatmaq üçün tək mənə qoşursan? Hamı bu işi görmək üçün bir cüt atdan istifadə edir. Mən isə səhər-axşam dəyirman

daş-larını tək fərlatmaqdan bezmişəm.

Kasıb kişi dərcli-dərcli bir ah çəkib dedi:

-Ay mənim sevimli atım. Səndən başqa mənim ikinci atım olsa idi, mütləq onu da səninlə bərabər işlədərdim.

At dedi:

-Sən məni açıb buraxsan, mən gedib özümə bir köməkçi tapıb gətirərdim.

Sahibinin ağ ata rəhmi gəldi. Onu qoş-qudan açıb buraxdı. At qaçıb gəldi. Yolda bir tülkü yuvasına rast gəldi. Onun ağına gəldi ki, bu yuvanın qarşısında uzanıb özünü ölüyü vursun. Belə də etdi.

Bu yuvada üç balası olan qoca bir tülkü yaşayırdı. Tülkü balalarından biri dəlikdən çıxmaq istədi. Qapının ağzında ağ atı görüb elə bildi ki, qar yağıb. Tez yuvaya qayıdıb bu haqda anasına məlumat verdi.

Qoca tülkü inanmadı:

-Ola bilməz, yayın bu qızmar çağında qar yağa bilməz.

Ana tülkü yuvadan çıxmaq istəyəndə

gördü ki, qar yağmayıb, yuvanın ağzında böyük bir ağ at yatıb. O, balalarını köməyə çağırdı. Nə qədər çalışdırsa, özünü ölüyü vuran atı sürüyüb yuvanın ağzından uzaqlaşdırma bilmədilər.

Tülkü qərara gəldi ki, dostu canavarın yanına gedib ondan kömək istəsin. Belə də etdi.

-Əziz dost, bol əti olan bir at ovlamışam. Nə qədər çalışırsansa, onu yuvaya dartıb sala bilmirəm. Gəlib bizə kömək eləsən, səni dadlı at ətinə qonaq eləyəcəm.

Canavar bu xəbərə sevinə də, şübhələndi. Başa düşdü ki, tülkü ona boş yere qonaqlıq verməz. Yuvanın ağzında atı görəndə şübhəsi bir az da artdı:

-De görüm bu boyda atı mən necə sürüyüb öz yuvama aparım?

-Çox sadə. Mən onu quyruğuma bağlayıb bura qədər sürmüşəm. Sən də elə elə.

Söz canavarın ağına batdı. O, tülkünün köməyi ilə öz quyruğunu atın quyruğuna bağladı. Ancaq canavar nə qədər dardısa, atı yerindən tərpədə bilmədi. Az qalmışdı lap quyruğu qopsun.

Birdən ağ at yerindən qalxdı. O, canavar quyruğunda qaça-qaça sahibinin yanına gəldi. Sevinə-sevinə kişnəyib dedi:

-Mənim mehriban sahibim. Bax, özümə köməkçi tapıb gətirmişəm.

Sahibi həm təəccübləndi, həm sevindi. Tez canavarı öldürüb onu soydu. Dərisini aparıb satdı və özünə ikinci bir at aldı.

O vaxtdan bəri ağ at dəyirman daşını tək fərlamır, onun köməkçisi var.

Tərcümə edib uşaqlar üçün işləyən: R.Y.Əliyev

